

at det er et overordentlig indgribende Skridt over for Manden, hvorom her tales, da en Ophævelse af Formuefællesskabet mod hans Vilje ikke blot i mange Tilfælde vil være enstydigt med hans økonomiske Ruin, men ogsaa vil virke ødelæggende paa hans Kredit og hele sociale Anseelse, og der kan derfor nok være Betænelighed ved at indrømme en saadan Myndighed over for ham, saa meget mere som det ikke lader sig gøre i Loven bestemt at angive, i hvilke Tilfælde den kan benyttes, men dette væsentlig maa bero paa et Skøn over Omstændighederne i det enkelte Tilfælde. Da imidlertid en saadan Afgang til at faa Formuefællesskabet ophævet tillægges Hustruene i flere fremmede Lovgivninger, ikke blot efter den norske Lovs § 32, men ogsaa i svensk og fransk Ret og efter den tyske alm. bürgerl. Lovbog, og det ikke vides, at man andetsteds har været misfornøjet hermed, tro vi, at burde medoptage dette Tilfælde, skønt vi, som sagt, ikke ere blinde for de ovennævnte Betæneligheder og heller ikke overse, at dette Retsmiddel for Hustruen meget ofte vil komme for sildigt. Med Hensyn til Betingelserne for dets Anvendelse er det klart, at den Omstændighed alene, at Manden væsentlig har formindstet Fællesboet, ikke kan være nok, ti han kan have været nodt dertil, f. Eks. hvis det paa Grund af Indtægternes Utilstrækkelighed, Sygdom eller deslige har været nødvendigt at opbruge af dets Kapitalformue til at leve for eller til Børnenes Opdragelse og Undervisning og deslige, ligesom ej heller den Omstændighed alene, at der i Mandens Forretning er lidt store Tab, behøver at betegne ham som letsindig eller uduelig. Det maa derfor fordres, dels at Fællesboets Formindskelse kan betegnes som væsentlig, dels at den ikke finder Udstyldning i Omstændighederne. Den anden Grund, af hvilken Hustruen kan forlange Formuefællesskabet hævet, er, at Manden har givet Aarsag til at berygte, at han vil misbruge sin Raadighed over Fællesboet. Selv om der ikke allerede er foregaaet nogen væsentlig Formindskelse af Fællesboet, kan det fremgaa af Mandens Handlemaade og Karakter, at der er Fare for, at han vil forøde Boet, f. Eks. paa Grund af for Dagen lagt Spillelidenskab, Proceslyge, Tilbøjeligheder til forskellige Arter af Lutsus, der ikke staa i Forhold til Midlerne, eller Lyst til vild Spekulation. Lige saa kan Misbrug af Raadigheden over Fællesboet lægge sig for Dagen derved, at Manden benytter dets Midler til at sikre sig selv eller sin Slægt særlige Fordele uden Nytte for Hustruen, f. Eks. Livrente eller Overlevelsesrente til Fordel for sig selv. Ogsaa kunne

utilstedelig store Gaver af Fællesboet, jfr. Lovforslagets § 11, 2det Stykke, efter Omstændighederne være at henregne hertil.

ad § 28.

Det er et vigtigt Spørgsmaal, hvor Myndigheden til efter Hustruens Begæring at ophæve Formuefællesskabet i Henhold til foregaaende Paragraf skal henlægges. I Betragtning af Sagens overordentlige Vigtighed og Betydning for Manden kunde det synes rimeligt at henlægge denne Myndighed til Domstolene efter forudgaaet Procedure, men herom kan der under vor nuværende Rettergangsmaade ikke være Tale. Da Afgang til Appel ikke vil kunne nægtes Manden i et for ham saa betydeligt Anliggende, vilde en Sag af heromhandlede Beskaffenhed med Sæthed kunne trækkes ud i aarevis, og ingen virkelig Beskyttelse for Hustruen vilde da opnaas; vilde man paa den anden Side nok tilstede Appel, men ikke give den suspensiv Virkning, saa at altsaa Skiftet skulde begyndes og fortsættes uden Hensyn til Appellen, vilde det være ensbetydende med at berøve Manden den i Retten til Appel liggende Beskyttelse, naar han i saa lang Tid, som Sagens Førelse i de forskellige Instanser kunde være, skulde være udelukket fra at raade over Boet. Det bliver derfor nødvendigt at henvise Spørgsmaalet til den langt hurtigere administrative Afgørelse, hvad ogsaa den norske Lovs § 33 gør. Da det efter Overformynderiets herværende Indretning ikke gaar an at lade det deltage i Afgørelsen — saaledes som i Norge — ses det ikke, at Myndigheden hos os kan henlægges andetsteds end til Overøvrigheden — altsaa i Kjøbenhavn Overpræsidenten og ellers Amtmændene — under hvilke Myndigheder Sager angaaende Separation fra Bord og Seng henhøre, men da ogsaa saaledes, at sædvanlig Refkurs til højere administrativ Myndighed, nemlig Justitsministeriet, haves. Det ligger i den administrative Afgørelsesmaades Natur, at de paagældende Myndigheder ikke ere indskrænkede til at afgøre Sagen paa de Oplysninger, som Parterne af sig selv forelægge, men de kunne dels lade Parterne tilvejebringe, dels selv umiddelbart indfordre Oplysninger. Det synes derfor unødvendigt nærmere at angive, hvilke Oplysninger der skulle tilvejebringes, da dette noget maa afhænge af Omstændighederne. At der især vil blive fordret Erklæringer fra paalidelige, med Forholdene nøje bekendte Mænd, saa vidt muligt af den nærmeste Slægt, jfr. Frd. 21de Maj 1845 § 27, er saa nærliggende, at det formentlig ikke behøver at siges udtrykkeligt, saa meget